

Voluntariat social i seguiment de Jesús

"Deixar-se corregir per l'Evangeli i pel mateix Jesús demana també una dosi forta d'humilitat i l'abandó de certs protagonismes"

27 juny, 2017 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

Per al cristià, el voluntariat social és una crida, una conseqüència de la seva fe, un manament nou com el de l'amor, una característica intrínseca del seguiment de Jesús. Resulta impossible ser cristià, pertànyer a la comunitat que celebra el memorial de l'amor i de l'entrega de Déu per la humanitat, sense donar-nos gratuïtament a l'estil del Déu de Jesucrist i com a resposta agraïda a la seva iniciativa. El sol fet de ser deixeble de Crist ja implica ser-per-als-altres, entès aquest més com a estil de vida que no com una més en

la llista de les obligacions ètiques.

Aquesta nova visió de la caritat, inherent al tarannà evangèlic, també fa de correctiu de formes incorrectes, encara que estiguin carregades de bona fe. També fer caritat pot esdevenir un mal testimoni quan determinats estils de beneficència canten als quatre vents que la mà dreta sap el que dona la mà esquerra, contradient així la voluntat de Jesús, que proposa un altre tipus de control de qualitat.

Deixar-se corregir per l'Evangelí i pel mateix Jesús demana també una dosi forta d'humilitat i l'abandó de certs protagonismes que pretenen utilitzar els pobres sota el pretext de sobresortir o de fer alguna cosa que tranquil·litzi la consciència; en definitiva, no servir els pobres, sinó servir-se'n d'ells. L'Amor ho corregeix i obliga a actuar d'una altra manera, en la línia de donar-se un mateix.

El voluntariat social del cristià suposa una intenció evangelitzadora. El papa Francesc ens diu que «si l'Església sencera assumeix aquest dinamisme missioner, ha d'arribar a tots, sense excepcions. Però a qui hauria de privilegiar? Quan un llegeix l'Evangelí, es troba amb una orientació contundent: no tant els amics i veïns rics sinó sobretot els pobres i malalts, aquells que solen ser menyspreats i oblidats, aquells que “no tenen amb què recompensar-te” (Lc 14,14). Cal dir sense embuts que hi ha un vincle inseparable entre la nostra fe i els pobres. Mai no els hem de deixar sols» (EG 48).

Sebastià Taltavull Anglada

Bisbe auxiliar de Barcelona i

Administrador apostòlic de Mallorca